

Drugič, Svet meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da eden od razlogov za utemeljitev uvedbe omejevalnih ukrepov proti družbi Kala Naft ni zadoščal za izpolnitev obveznosti obrazložitve in da bi moral Svet predložiti dokaze za utemeljitev naslednjega od teh razlogov. Svet trdi tudi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je razsodilo, da elementa obrazložitve, v skladu s katerim družba Kala Naft trguje z opremo v naftnem in plinskem sektorju, ki se lahko uporablja za izvajanje iranskega jedrskega programa, ni mogoče šteti za „podpiranje“ širjenja jedrskega orožja, ne da bi ta element povežalo z drugimi elementi obrazložitve.

Tožba, vložena 25. julija 2012 – Evropska komisija proti Italijanski republiki

(Zadeva C-353/12)

(2012/C 287/54)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: S. Thomas, D. Grespan in B. Stromsky, zastopniki)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika s tem, da v predpisanih rokih ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za vračilo državne pomoči, ki je bila z Odločbo Komisije z dne 28. oktobra 2009 o državni pomoči C 59/07 (ex N 127/06 in NN 13/06) Italije za Ixfn SpA (vročena 29. oktobra 2009 in objavljena v UL L 167, 1.7.2010, str. 39) razglašena za nezakonito in nezdržljivo s skupnim trgov, ni izpolnila obveznosti, ki so ji naložene s členi 2, 3 in 4 te odločbe in s Pogodbo DEU.

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe Komisije je neizvršitev s strani Italijanske republike Odločbe Komisije v zvezi z državno pomočjo v obliki garancije, ki jo je Ministero dello Sviluppo Economico podelilo za kritje posojila, ki ga je družba Ixfn najela pri Banca Apulia SpA.

Komisija poudarja, da bi morala Italija zagotoviti izvršitev obveznosti izterjave pomoči do 1. marca 2010 in, poleg tega, do 29. decembra 2009 obvestiti Komisijo o ukrepih sprejetih za izvršitev Odločbe.

Tožena stranka do vložitve te tožbe še ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izpolnitev teh obveznosti.

Pritožba, ki jo je Harald Wohlfahrt vložil 27. julija 2012 zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 16. maja 2012 v zadevi T-580/10, Harald Wohlfahrt proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(Zadeva C-357/12 P)

(2012/C 287/55)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Pritožnik: Harald Wohlfahrt (zastopnika: M. Loschelder in V. Schoene, odvetnika)

Drugi stranki v postopku: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (v nadaljevanju: UUNT) in Ferrero SpA

Predloga

— Sodba Splošnega sodišča (peti senat) z dne 16. maja 2012 v zadevi T-580/10 naj se razveljavi in ugotovi naj se predlogom, ki jih je tožeča stranka podala pred Splošnim sodiščem in so navedeni na strani 4 sodbe;

— UUNT naj se naloži plačilo nujnih stroškov pritožnika.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

UUNT in Splošno sodišče sta zavrnila registracijo znamke „Kindertraum“ za proizvode iz razredov 16 in 28, ki jo je prijavila tožeča stranka in sedanji pritožnik, ker je intervenientka v podporo toženi stranki, imetnica prejšnje italijanske besedne znamke „kinder“ za – med drugim – proizvode iz teh razredov, vložila ugovor.

Pritožnik navaja tri pritožbene razloge:

Prvi pritožbeni razlog: kršitev člena 42(2) Uredbe št. 207/2009 ⁽¹⁾

Splošno sodišče naj bi razsodilo, da ni odločilno, ali se je ob sprejetju odločbe oddelka za ugovore znamka, navajana v postopku z ugovorom, ki je bila že osem let registrirana, uporabljala ali ne. Člen 42(3) v povezavi s členom 42(2) Uredbe št. 207/2009 naj bi določal, da se uporaba znamke, navajane v postopku z ugovorom, dokazuje le, če je bila ta znamka ob objavi prijave znamke Skupnosti že pet let registrirana. Pritožnik meni, da je ta presoja v nasprotju s ciljem obveznosti uporabe, ki naj bi zagotavljala, da po izteku petletnega roka